

i alt Fald i Nærheden af dem, hvis det ikke lader sig gøre at komme ud derover. Naar det ærede Medlem fra Næsens i øvrigt mente, at Pensionen efter den nu i Landsstinget vedtagne Lov vilde gaa op til 240 Kr., ja, saa forholder det sig ganske rigtig saa, for saa vidt de ville erholde den højeste Lønning 160 Kr., men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at efter den Stilling, Amtsraadene, som jo bestemme, hvilken Løn de skulle have, omkring i Landet have taget, har man ikke noget grundet Haab om, at de de fleste Steder ville komme til at staa med en Løn af 160 Kr., men derimod med en Løn af 130 Kr., og hvis det bliver Tilfældet, ville de ikke saa mere end højst 210 Kr. i Pension, hvilket jeg virkelig synes er uforvarligt at byde dem efter 30 maaste 40 Aars god Tjeneste — de saa jo ikke deres Afsted, før de paa Grund af Alder, Svagelighed eller andre Grunde ere ude af Stand til at udføre deres Hverv. Jeg gentager derfor min Opfordring til det høje Ting om at tage Sagen under fornøjet Overvejelse og ikke at være alt for smaalig paa dette Omraade. Jeg tror, at Byrderne for de enkelte ville være saa forvindende, at man ikke behøver at ty til Statskassen for at saa Erstatning. Jeg anbefaler meget at tage Sagen under velvillig Overvejelse.

D. Scavenius: Ja, jeg kan fatte mig ganske kort. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Betragtninger om Lovforslaget i Almindelighed, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer i tidligere Foredrag. Jeg tror, der er Grund til at give en Forhøjelse i Lønningerne og at forbedre denne Klasses Stilling, men jeg tror dog paa den anden Side, at der ikke er Grund til at gaa videre, end Lovforslaget gaar, saaledes som det er kommet til os fra Landsstinget. Man maa jo huske paa, at det vistnok vil være heldigt i det hele taget, at man ikke løfter andre Klasser af Kvinder til at søge disse Pladser paa Landet end de, der i det væsentlige gøre det nu. Derfor tror jeg, at man maa stille Livsviskaarene saaledes, at man kan vente, at det i det hele taget er Kvinder, som ere opdragne paa Landet og ere bante til at leve under Landhøeres Forhold, som søge disse Stillinger. Jeg tror, dermed er Befolkningen i det hele taget bedst tjent. Jeg vil endvidere bemærke med Hensyn til den Stilling, Jordemødrene nu have, og som i saa Henseende bliver iforandret ved dette Lovforslag, at der gennemgaaende, tror jeg, omkring i Amtene er taget Bestemmelse om de Priser, til hvilke Naturalydelseerne skulle beregnes, hvor-

ved jo altsaa et af de Punkter allerede er blevet forandret, i Henseende til hvilket Jordemødrene kunne klage med en vis Berettigelse, idet jo disse forskellige Naturalpræstationers Pris i Almindelighed er steget i de senere Aar. I saa Henseende tror jeg, som sagt, at der er raadet Bod paa Klagerne. Naar Spørgsmaalet er om Pension, som jo nærmest er det Punkt, paa hvilket der er Meningsulighed til Stede, saa tror jeg over for den høje Justitsminister at maatte bemærke, at det dog er saaledes, at faktisk man et Aaremaal, som der var Tale om ved det Ændringsforslag, som blev forkastet ved 3dje Behandling i Landsstinget, et Aaremaal for den Tid, efter hvilken de kunde saa en saadan betydelig højere Pension som den, der blev vedtagen, nemlig paa 400 Kr., saa vil det i Almindelighed være vanskeligt at staa imod Ansøgninger, som fremkomme om at saa Pension, selv om det er saaledes, som det var efter dette Ændringsforslag, at det ikke var tilstrækkeligt, at de paaagældende havde været saa længe i Tjeneste, men at de tillige ogsaa skulde være svagelige og ikke længere brugelige til deres Gerning. Netop Bedømmelsen af disse to sidste Punkter vil altid være ret vanskelig, og der vil i Reglen være et Pres paa, for at lade dem pensionere, naar de overhovedet have gjort god Tjeneste i disse 30 Aar. Jeg tror derfor, man nok kan blive staaende ved de Bestemmelser, som ere tagne i Lovforslaget saaledes, som det er kommet til os. Takstbestemmelserne i § 2 kan man naturligvis tale om, og i den Henseende kan jeg ganske slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Randers (Lüttichau).

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som behandler „Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad“.

Hjrdum: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et særligt Udvalg paa 5 Medlemmer.

Formanden (Høgsbro): Der foreligger altsaa 2 Forslag: et om at henviser Lovforslaget til det Udvalg, der behandler